

Тазкия дарслари (131-дарс). Иккиюзламачилик

ТАЗКИЯ
131-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимахуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

16:00 / 10.04.2021 3807

Бундай одам арабларда «икки тилли» ҳам дейилади. Бу сифатга эга бўлган одам икки душман тараф орасида гап ташиб юради ва икки тарафга ҳам ёқадиган гапни гапирди. Қайси тарафнинг қаршисида турса, ўшани мақтаб, бошқа тарафни ёмонлайди.

هَلَّ عِلْمٌ لِّصَلِّصٍ هَلَّ لَ لُؤْسَرٍ عَمَّ سُنَّأُ هُنَّ عُلُجَلِ يَصْرَ رَؤِي رَهْ يَبَأُ نَ ع
ءَالُؤَهْ وَهَجُؤَبْ ءَالُؤَهْ يَتَأِي يَدِّلَا نُنَّيْ هَجُؤَلَا وَدِسَانِ لَ رَشَّ نَإِ «: لُؤُقَ يَمَّ لَسَو
ءَءَ بَرَأَلَا هَاؤَرِ. «هَجُؤَبْ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«У киши Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Албатта, одамларнинг ёмони иккиюзламачи кишидир. Анавиларга бир юз билан келади ва манавиларга бир юз билан келади», деганларини эшитган экан».

Тўртовлари ривоят қилишган.

هَلَّ نَاكُ نَمَّ «: مَّ لَسَوِ عِلْمٌ لِّصَلِّصٍ هَلَّ لَ لُؤْسَرٍ لَاقُ : لَاقُ رَامَعُ نَ ع
دُؤَادُ وَبَأُ هَاؤَرِ. «رَانَ نَمَّ نَانَ اسَلَمَ ءَايَ قَلَا مَؤِي هَلَّ نَاكُ أَيُّ نُنَّ دَلَا يَفِنَ هَجُؤَو

Аммор розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Кимнинг бу дунёда икки юзи бўлса, қиёмат куни унинг оловдан бўлган икки тили бўлади», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Иккиюзламачилик чақимчиликдан ҳам ёмондир. Чунки чақимчи бир тарафнинг гапини бошқасига ташийди. Иккиюзламачи эса икки тарафнинг гапини ташийди.

Икки душман тарафнинг олдига кириб, уларни яраштириш учун иккисига ҳам хушомад қилиб, тўғри гапни гапирган одам иккиюзламачи бўлмайди.

Бировнинг ёмонлигидан қўрққани учун сиртдан бошқача кўриниш ҳам иккиюзламачилик бўлмайди. Балки узрли ҳолат бўлади.

يَا لَصِّهَلِّ لَوْلَا لَوْ سَرَّ يَلَعُ لُجْرَ نَذَاتِ سَا؛ تَلَا قَاهُنَّ عُهُلَلَا يَصْرَ شَعَائِعَ نَبَا
وَأَوَّيْ شَعَالَا وَحَا سَائِبَ هَلَّ أُونَدَائَا «لَا قَافَ مَلَسَوَّ هَيْلَعُ هَلَلَا
يَدَّلَا تَلُقُ هَلَلَا لَوْ سَرَّ أَيُّ تَلُقُ مَلَكَلَا هَلَّ نَالَا لَخَدَّ مَلَفَ، «هَرِي شَعَالَا
هُكَرَّتْ نَمَسَانَلَا رَشَّ نَا هَشَائِعَ يَا» لَقَا؟ مَلَكَلَا هَلَّ تَلَلَا مُتَّ تَلُقُ
هُعَبَّرَالَا هَاوَرَّ. «وَشُحُفَ عَاقَاتُ سَانَلَا هَعَدَوَّ وَأُسَانَلَا

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Бир киши Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига киришга изн сўради. Бас, у зот:

«Унга изн беринглар. У ўз уруғининг қандай ҳам ёмон биродари ёки уруғининг қандай ҳам ёмон ўғли», дедилар.

У кирганида эса унга мулойим гап айтдилар. Мен:

«Эй Аллоҳнинг Расули, айтган гапингизни айтдингиз-у, кейин унга мулойим гапирдингиз?» дедим.

«Эй Оиша! Одамларнинг ёмони одамлар унинг фаҳшидан қўрқиб, тарк қилганларидир», дедилар».

Тўртовлари ривоят қилишган.

Абу Дардо розияллоҳу анҳу: «Бир қавмларнинг юзларига табассум ила боқамиз, аммо қалбларимиз уларни лаънатлайди», деган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди